

РЕШЕНИЕ

№ 2328

гр. Пловдив, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XVII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на шести декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Десислава Пл. Порязова

при участието на секретаря Ангелина Бл. Фиркова
като разгледа докладваното от Десислава Пл. Порязова Административно наказателно дело № 20225330206104 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление /НП/ № 22-1030-006150/24.08.2022 г. на *** към ОД на МВР Пловдив, сектор „Пътна полиция“, с което на И. Т. И. с ЕГН ***** с адрес гр. ****, на основание чл. 178 ж, ал. 1, пр.1 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложена глоба в размер на 1000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца за нарушение на чл. 58, т.3 от ЗДвП.

Жалбоподателят И., по съображения, изложени в жалбата и в съдебно заседание лично и чрез процесуалния си представител, моли съда да отмени процесното НП като неправилно и незаконосъобразно, поради неустановена действителната фактическа обстановка. Евентуално, при счетено за налично деянието по същество, моли съда да определи случая като маловажен. Претендира разносните по делото за адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР гр. Пловдив, посредством началника взема становище по жалбата с писмото, с което е изпратена преписката. Моли за потвърждаване на обжалваното наказателно постановление. При евентуално уважаване на жалбата, прави възражение за намаляване на адвокатския хонорар до минимума, предвиден в Наредба №1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Не изпраща представител в съдебно заседание.

Съдът като съобрази доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност прие за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирана страна, против акт подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима. По същество, същата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

На 29.07.2022г. около 16:10 часа в района на Автомагистрала „Тракия“, 121.500 км, посока гр. Бургас, имало настъпило тежко ПТП с починало лице, което наложило почти преустановяване на движението и в двете ленти на посоката и образувало трафик. По това време, изпълнявайки служебните си задължения, изпратени от ОДЧ за следене на обстановката, ** И.н Г., ** Й.М. и ** Д. П. се движили с автопатрул с включен светлинен сигнал в аварийната лента, където по принцип е забранено движението на МПС-та. Тогава същите забелязали зад тях движението на лек автомобил „Фолксваген Пасат“, рег. № ****. На бензиностанция ЕКО в района на 121 км, след сваляне самоличността на водача на „Пасата“, бил установен жалбоподателят И. И.. На място било разпоредено на компетентния в тази връзка свид. П. да взема отношение по случая. Последният провел разговор с жалбоподателя, като му потърсил обяснение защо се движи в лентата за принудително спиране, в отговор, на което водачът му отговорил, че просто искал да стигне до бензиностанцията, без да сочи основателна причина за това. Съставени били 2 бр. докладни записки.

С оглед направените констатации, свид. П. съставил срещу И. АУАН № 280392/ 29.07.2022г. за извършено от него административно нарушение по чл.58, т.3, пр.1 от ЗДвП. Жалбоподателят го подписал с отбелязването, че има възражения.

В срока по чл.44 от ЗАНН постъпили писмени възражения срещу акта, в които навел твърдения, че не били изложени всички обстоятелства по случая. Признал, че се движил в лентата за принудително спиране, но с цел избягване на станалото ПТП, което наложило затварянето на пътна лента за движение.

Наказващият орган счел възраженията за неоснователни и въз основа на докладните записки и съставения акт, издал обжалваното наказателно постановление.

Описаната фактическа обстановка се установява от приложените по преписката писмени доказателства и от гласните доказателства – показанията на разпитания в качеството на свидетел – актосъставителят Д. П., който потвърждава авторството на АУАН и направените в него констатации, като подробно описва обстоятелства как и защо е ангажирал отговорността на жалбоподателя, сред които и липсата на основателна причина за последния да стигне до бензиностанцията, движейки се в аварийната лента.

Съдът дава вяра на показанията на свидетеля като произтичащи от достоверен източник, като логични, последователни и съответстващи на всички останали писмени доказателства по делото, които съдът също кредитира.

Съдът не оцени с доверие показанията на разпитания свид. И.К.,

ангажиран от жалбоподателя, който свид. макар да потвърждава управлението на конкретното МПС на процесната дата и място от И., сочи като причина за движение в аварийната лента на магистралата – молба към водача да стигнат до близката бензиностанция, поради нужда да ползва тоалетната. Обяснява 30-минутно възпрепятствие за движението заради катастрофата. Показанията му в частта за причината за движение в аварийната лента на процесното МПС, не само са изолирани от събрания и кредитиран от съда доказателствен материал, но не съответстват и на доводите на жалбоподателя, посочени от самия него в жалбата, че „нуждата“ била лично негова, а не на спътника му, като още сочи, че „тапата“ на движението била повече от час. Показанията на свид. К., съдът намира още за заинтересовани от изхода на делото и дадени в опит да облагодетелстват положението на жалбоподателя в насока освобождаването му от отговорност, поради което не се кредитират.

Тъй като е налице съответствие на отразеното в АУАН със събраните по делото доказателства, се извежда и изводът, че презумптивната доказателствена сила на АУАН, регламентирана в нормата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, не само, че не се разколебава, но дори се потвърждава от доказателствата по делото, поради което съдът възприема именно изложената в АУАН и НП фактическа обстановка.

При служебната проверка на издаденото наказателно постановление съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения, които да нарушават правото на защита на административнонаказаното лице. Актът и наказателното постановление са съставени при спазване изискванията на ЗДвП и ЗАНН. Същите съдържат всички необходими за тяхната редовност от формална страна реквизити, визирани в чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Както в акта за установяване на административно нарушение, така и в издаденото въз основа на него наказателно постановление, са отразени датата, мястото и часа на извършването на нарушението. Нарушението е описано подробно, както в АУАН, така и в издаденото въз основа на него НП. В издаденото въз основа на акта наказателно постановление са посочени конкретната законова разпоредба, която е нарушена и санкционната норма, въз основа, на която е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

Съдът намира, че от наличната кредитирана доказателствена съвкупност по делото, безспорно се установява виновно извършено от жалбоподателя И. нарушение по чл.58, т.3 от ЗДвП. Цитираната разпоредба изрично предвижда забрана за водача при движение по автомагистрала да се движи или спира в лентата за принудително спиране, освен при повреда на пътното превозно средство, както и при здравословни проблеми на водача или пътниците в превозното средство. В случая не се установиха изключенията в закона, нито друга основателна и изключителна причина която да позволи движението на МПС в тази лента. Сочената от жалбоподателя причина за лична негова нужда, макар безспорно човешка и понякога неотложна, не се потвърждава от показанията на спътника му, които му противоречат в тази насока. Времето на „тапата“, сочена от

жалбоподателя дори е преекспонирано, сочейки чакане от повече от един час на магистралата, а свид. К. обяснява за забавяне от 30 мин. От друга страна, предвид че всеки ден се случват всякакви ПТП по автомагистралите, с огромен трафик, колони от МПС-та и стотици хора, би настъпил огромен хаос при оправдаване на всеки един, попаднал в „тапата“ след 30-60 минути престой, да се движи в аварийната лента по същата причина. Нещо повече, причините, сочени от жалбоподателя и свид. К., освен че се различават, не се сочат непосредствено нито при съставяне на акта, нито впоследствие в писмените възражения на жалбоподателя, а едва в жалбата, вижда се, че същите са просто средство за защита на жалбоподателя да избяга от отговорност. Самият актосъставител в показанията си казва, че жалбоподателят му обяснил, че просто искал да стигне до бензиностанцията, без да изтъкне нищо подобно като доводи, сочени впоследствие.

Нарушителят е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е, че неизпълнението на задълженията му може да доведе до настъпване на общественотоопасни последици за движението, като използва аварийната лента за придвижване. Затова съдът намира, че деянието му е извършено при пряк умисъл, тъй като е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е общественотоопасните последици и е целял тяхното настъпване.

Ето защо, съдът счита, че напълно основателно е ангажирана административнонаказателната отговорност на И. за извършеното от него нарушение по чл.58, т.3 от ЗДвП с правилна правна квалификация. Правилно за така установеното нарушение, на И. му е наложено съответстващо наказание на основание чл.178ж, ал.1, пр.1 от ЗДвП – а именно глоба в размер на 1000 лева и 3 месеца лишаване от право да управлява МПС. Наказанията са фиксирани от законодателя и не подлежат на ревизиране от страна на съда.

При тези съображения, съдът намери, че обжалваното НП следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

Въпреки изхода на делото - потвърждаване на обжалваното наказателно постановление, съдът не следва да се произнася за разноси в полза на въззиваемата страна - ОД на МВР Пловдив, сектор „Пътна полиция“, доколкото не е направено искане в тази посока и липсват действия по защита от страна на юрисконсулт или друг представител. Неоснователно се явява искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото за адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление /НП/ № 22-1030-006150/24.08.2022 г. на *** към ОД на МВР Пловдив, сектор „Пътна полиция“, с което на И. Т. И. с ЕГН *****, с адрес: гр. ****, на основание чл. 178 ж, ал. 1, пр.1 от Закон за движение по

пътищата /ЗДвП/ е наложена глоба в размер на 1000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, за нарушение на чл. 58, т.3 от ЗДвП.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____